

خواهد بود؟

نخست باید بگویم که ایران تقریباً در همه موضوعات و مسائل منطقه نقش دارد. در عراق، افغانستان و به خصوص سوریه و کل موضوعات و مفاهیم امنیتی منطقه خلیج فارس. فکر می‌کنم که مذاکرات بر سر برنامه اتمی ایران این امکان را برای کشور شما به وجود می‌آورد که به تبع آن در مذاکرات راجع به دیگر مسائل منطقه هم شرکت کند. تصور می‌کنم حالا ایران می‌تواند روی میز باشد و می‌تواند در منطقه صدایی (سهمی) داشته باشد. من فکر می‌کنم که این یک فرصت خوب برای ایران است؛ همچنین برای ایالات متحده. چرا که هر گونه تنش، هر گونه جنگ منطقه‌ای و بحران‌ها را کاهش می‌دهد. همچنین به ایران موقعیتی می‌دهد که کشور مهمی در منطقه می‌شود و به عنوان بخشی از کمک به حل مشکلات پذیرفته می‌شود. می‌تواند به ارتباطات جهانی پیوندند و نقش بازی کند. این برای ایران خیلی خوب است.

متاسفم آقای سیک اما باید بگویم که ایران در سال‌های قبل و به خصوص دهه‌های اخیر کشور قدرتمندی در منطقه بوده و هست اما آمریکا نمی‌خواهد این را بپذیرد و نمی‌خواهد صدای ایران را در عراق، افغانستان یا سوریه بشنود. آیا فکر می‌کنید که به این ترتیب آمریکایی خواهد

این روش را کنار بگذارد و صدای ایران را بشنود؟

اگر شما به واقعیت‌ها نگاه کنید می‌بینید که روسای جمهوری ایران و آمریکا به صورت تلفنی با هم گفت‌وگو کرده‌اند. این یک اتفاق بزرگ بود و طبیعتاً می‌تواند این طور به نظر برسد که روابط دو کشور در حال تغییر است. البته این به معنای آن نیست که آن‌ها بر سر همه چیز اتفاق نظر دارند. اما این اتفاقات این موضوع را پیش می‌کشد که ایران برای مذاکره مستقیم با آمریکا آماده است، آن‌ها در سطح بسیار بالا که تاکنون شاهد نبودیم. همچنین در آمریکا نیز این پیام به گوش رسید که آماده است تا با ایران توافق کند، آن‌ها در یک سطح بالا. بنابراین این‌ها همه نشانه تغییر است. تغییرات بسیار مهم. آن‌ها مهم است این که دوطرف باید در سطح بالا با هم گفت‌وگو کنند. به هر حال این اولین بار پس از ۳۵ سال است که دو کشور می‌خواهند صدای هم را بشنوند.

بسیار خوب! سوال بعدی من درباره منافع امنیت ملی آمریکاست. آمریکا خیلی موارد را جزو امنیت ملی خود معرفی می‌کند به خصوص در منطقه خاورمیانه. با توجه به این موارد و اختلافات پایه‌ای که ایران و آمریکا بر سر این موضوعات دارند آیا تصور می‌کنید که ۲ کشور می‌توانند به توافق نهایی با هم دست پیدا کنند؟

۲ طرف باید بر سر موضوع هسته‌ای ابتدا با هم واقعا به توافق برسند. اگر این را بپذیرند می‌توانند درباره سایر مسائل هم بحث کنند. سپس آن‌ها طیفی از مسائل مختلف را روی میز دارند. ... ایران و آمریکا نیاز دارند که بر سر موضوعات مختلف که گفتیم

با هم صحبت کنند. اما همانطور که گفتیم ابتدا باید درباره موضوع هسته‌ای مسئله را حل کنند.

ایران و آمریکا باید بر سر موضوع هسته‌ای ابتدا با هم واقعا به توافق برسند. اگر این را بپذیرند می‌توانند درباره سایر مسائل هم بحث کنند. سپس آن‌ها طیفی از مسائل مختلف را روی میز دارند

ویژه‌نامه نوروزی
روزنامه خراسان
فروردین ۱۳۹۳

منظور شما از مردم چیست؟ آیا فقط مردم ایران یا مردم آمریکا یا ...؟

اگر شما به روزنامه‌ها نگاه کنید می‌بینید که آن‌ها درباره توافق ژنو بسیار جنجالی تحلیل می‌کنند. شما افراد و لیبرهای جریانات انتقادی علیه توافق ژنو را دارید که می‌خواهند عقیده انتقادی خود را درباره توافق ژنو و گفتن «مرگ بر آمریکا» به بقیه تحمیل کنند. به طور مشابه در آمریکا هم افرادی هستند که تلاش می‌کنند عقیده خود را تحمیل کنند و ایران را نمی‌پذیرند. بنابراین من تصور می‌کنم مذاکره کنندگان تنها با مذاکره کنندگان روبه‌روی خود مذاکره نمی‌کنند بلکه این جا مردم ایران و کشور های ۵+۱ هم مطرح هستند.

آیا شما فکر می‌کنید که در توافق نهایی حق غنی‌سازی ایران به رسمیت شناخته خواهد شد؟

بله. اگر شما به متن توافق نگاه کنید می‌بینید که آمریکا و سایر کشور های ۵+۱ پذیرفته‌اند که سانتریفیوژ های ایران بچرخد و اورانیوم غنی‌کند. من فکر می‌کنم این نشان دهنده توافق نهایی خواهد بود. تصور می‌کنم که آن‌ها خواهند پذیرفت که غنی‌سازی انجام شود و شما برنامه غنی‌سازی خود را با حقوق خاصی ادامه دهید. بنابراین من تصور می‌کنم که این جزئی از توافق پایانی خواهد بود.

فکر می‌کنید آمریکا قادر خواهد بود که متحدان خود مانند عربستان، اسرائیل و ... را در باره نهایی کردن یک توافق با ایران، قانع کند؟

خب این‌ها هم مشکلات بعدی این توافق و مذاکرات هستند در کنار مخالفان داخلی آمریکا و ایران. آن‌ها درباره توافق هسته‌ای و توافق ایران و آمریکا نگران هستند. من شک دارم که اسرائیل، عربستان یا برخی دیگر کشورها هر کاری می‌توانند انجام دهند که مذاکرات را تحت تاثیر قرار دهد. تصور می‌کنم برخی کشورهای عربی در این خصوص نگرانی‌هایی دارند. و نگران رابطه میان ایران و آمریکا هستند. بنابراین من تصور می‌کنم که آن‌ها می‌خواهند بخشی از مذاکرات یا مذاکره کنندگان باشند. بنابراین من تصور می‌کنم که مخالفان داخلی و برخی متحدان آمریکا از جمله تهدیدهای مقابل روی توافق هسته‌ای هستند.

و فکر می‌کنید کدام یک بیشترین تهدید علیه این توافق هستند؟

من نمی‌توانم این را انتخاب کنم اما در سوال‌های قبلی پاسخ دادم. شما تصور می‌کنید که مهم‌ترین پیامد یا نتیجه دورنمای توافق ژنو برای ایران و آمریکا در منطقه خاورمیانه چه

دولت روحانی اما می‌تواند و قادر است که با وجود همه این مخالفت‌ها توافق کند. بنابراین باید بگویم که این گفت‌وگوها مذاکرات پیچیده‌ای خواهد بود. مذاکراتی که سخت است چرا که مذاکره کنندگان درباره آن چه مربوط به مردم‌شان است مذاکره می‌کنند.

مخالفان داخلی و برخی متحدان آمریکا از جمله تهدیدهای مقابل روی توافق هسته‌ای هستند.

و گوها آسان باشد اما تصور نمی‌کنم که توافق بر سر موارد مختلف غیر ممکن باشد. در گفت‌وگوهای نهایی باید به این سوال پاسخ داده شود که نیازهای عینی ایران چیست و چقدر سانتریفیوژ نیاز است؟ خیلی توافقات باید در این مرحله ممکن شود. مثلاً چه نوع نظارت‌هایی باید توسط آژانس بر برنامه اتمی ایران انجام شود؟ درباره اراک باید چه اتفاقی بیفتد آیا باید به رآکتور آب سبک تبدیل شود یا چیز دیگر و ... بنابراین اینها مواردی است که باید در اجرا به آن پرداخته شود. اینها مواردی است که پرداختن به آن‌ها غیر ممکن نیست اما ۲ طرف کار سختی دارند. ۲ طرف به طور مداوم از داخل کشورهای خود تهدید می‌شوند. در آمریکا صراحتاً درباره تحریم‌هایی جدید علیه ایران صحبت می‌شود و راه خود را ادامه می‌دهند و تلاش می‌کنند تا نظرات و نگاه‌های خود را به مذاکرات تحمیل کنند. همین‌طور در ایران هم چنین مخالفانی هستند. دولت روحانی اما می‌تواند و قادر است که با وجود همه این مخالفت‌ها توافق کند. بنابراین باید بگویم که این گفت‌وگوها مذاکرات پیچیده‌ای خواهد بود. مذاکراتی که سخت است چرا که مذاکره کنندگان درباره آن چه مربوط به مردم‌شان است مذاکره می‌کنند.

گری سیک: در آمریکا رئیس‌جمهور اوباما را داریم که در سال‌های پیشین نشان داده است که به دنبال راه‌هایی برای ارتباط با ایران است

